

WYTWORY PAPIERNICZE	NORMA BRANŻOWA	BN-83
	Sztuczna okleina na nośniku papierowym Podział, nazwy i określenia	7338-04.01
		Grupa katalogowa 0961

1. PODZIAŁ

1.1. Kryteria podziału. Okleiny na nośniku papierowym dzieli się w zależności od:

- przeznaczenia,
- stopnia elastyczności,
- grubości okleiny lub gramatury nośnika papierowego użytego do jej produkcji,
- sposobu wykończenia powierzchni,
- wzoru lub barwy powierzchni dekoracyjnej nośnika papierowego.

1.2. Podział okleiny na nośniku papierowym - wg tablicy.

Kryterium podziału	Nazwa okleiny	Symbol	
Przeznaczenie	dekoracyjna	D	
	podkładowa	P	
	przeciwprężna	PP	
Elastyczność	szttywna	T	
	uelastyczniona (giętka)	EI	
	superelastyczna	Sel	
Grubość okleiny	gruba	G	
	pośrednia	Śr	
	cienka	C	
	mikrookleina	Mikro	
Sposób wykończenia powierzchni dekoracyjnej	surowa (nielakierowana)	N	
	lakierowana lakierem rozpuszczalnikowym	bez moletu (gładka)	FR
		moletowana	FRm
	lakierowana lakierem wodorozpuszczalnym	bez moletu (gładka)	FW
moletowana		FWm	
Wzór powierzchni dekoracyjnej nośnika papierowego	jednobarwna	J	
	z nadrukiem dekoracyjnym	wzór i symbol papieru	

2. OZNACZENIE

2.1. Sposób budowy oznaczenia. Oznaczenie okleiny powinno zawierać następujące dane lub symbole:

- pełną nazwę, w zależności od przeznaczenia lub symbol - D, P, PP,
- stopień elastyczności - T, EI, Sel,
- grubość - G, Śr, C, Mikro,
- sposób wykończenia powierzchni - N, FR, FW, FRm, FWm.

Okleina dekoracyjna powinna mieć nazwę i symbol wzoru papieru dekoracyjnego, z którego została wytworzona.

2.2. Przykład oznaczenia

a) okleiny dekoracyjnej o wzorze dębu nr 1288, elastycznej, o średniej grubości, lakierowanej lakierem wodorozcieńczalnym, moletowanej:

D-1288-dąb-EI, Śr, FWm

b) okleiny dekoracyjnej o wzorze sosny nr 2-103-2, sztywnej, grubej, surowej:

D-2-103-2-sosna-T-G-N

c) okleiny podkładowej, jednobarwnej, sztywnej, grubej, surowej¹⁾:

P-J-T-G-N

3. NAZWY I OKREŚLENIA3.1. Nazwy i określenia ogólne

3.1.1. okleina na nośniku papierowym - okleina sztuczna wytworzona z papieru dekoracyjnego lub podłożowego nasyczona w różnym stopniu żywicami impregnacyjnymi, najczęściej aminowymi, stanowiąca materiał wykończeniowy w przemyśle meblarskim.

3.1.2. elastyczność (giętkość) - właściwość okleiny charakteryzująca jej podatność do zwijania w zwoje lub do składowania w arkuszach. Określa się ją wg BN-83/7338-04.03 p. 2.8 minimalną średnicą sworznia, na którym można zwinąć uprzednio sklimatyzowaną okleinę bez uszko-

¹⁾ W odróżnieniu od oklein podkładowych, lakierowanych, przeznaczonych do wtórnego lakierowania.

Zgłoszona przez Instytut Technologii Drewna
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Technologii Drewna dnia 3 czerwca 1983 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 października 1983 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 10 /1983 poz. 20)

dzenia jej powierzchni. Elastyczność okleiny jest w pewnym stopniu wskaźnikiem wyboru techniki naklejania okleiny na elementy meblowe; w prasach płaskich lub walcowych.

3.1.3. sztywność (łamliwość, kruchość) - właściwość okleiny określająca możliwość manipulacji arkuszami okleiny.

3.1.4. grubość okleiny - grubość zależna od gramatury i gęstości papieru użytego do wytworzenia okleiny i kształtująca się od 0,30 do 0,10 mm (0,30 mm w przypadku gramatury około 120 g/m^2 , 0,10 mm w przypadku gramatury poniżej 80 g/m^2).

3.1.5. wykańczanie powierzchni okleiny przez lakierowanie - nanoszenie cienkiej powłoki lakierowej $10 \pm 20 \text{ g/m}^2$, bezpośrednio w ciągu produkcyjnym wytwarzania okleiny, na papier nasycony żywicą impregncyjną. Do wykańczania stosuje się lakiery wodorocieńczone lub rozpuszczalnikiowe, których głównym składnikiem są lakiernicze żywice aminowe.

3.1.6. wykańczanie powierzchni okleiny przez moletowanie - mechaniczne wytłoczenie na elastycznej, polakierowanej okleinie porów imitujących pory naturalnej okleiny z drewna. Efekt moletowania można też uzyskać przez specjalne działanie chemiczne w procesie lakierowania okleiny.

3.1.7. barwa lub wzór powierzchni okleiny - barwa lub nadruk dekoracyjny nośnika papierowego, z którego wytworzono okleinę, najczęściej imitujący naturalny rysunek dowolnego przekroju drewna.

3.1.8. stopień nasycenia żywicą - ilość żywicy impregncyjnej zawartej w okleinie, wyrażona w procentach w stosunku do masy papieru.

3.2. Określenia wynikające z podziału

3.2.1. okleina dekoracyjna (D) - okleina sztywna lub elastyczna, jednobarwna lub z nadrukiem, surowa lub lakierowana, gładka lub moletowana, przeznaczona do dekoracyjnego wykończenia elementów meblowych.

3.2.2. okleina podkładowa (P) - okleina o wyższym stopniu nasycenia żywicą, w stosunku do dekoracyjnej, jednobarwna, surowa, wymagająca wykończenia lakierami kryjącymi (farbami podkładowymi i emaliami), przeznaczona do naklejania na elementy meblowe. Przed lakierowaniem, powierzchnia jej wymaga szlifowania papierami o ziarnistości 80 ± 360 . Okleina ta może też mieć powłokę lakierową z lakieru o odpowiedniej kohezji w stosunku do innego rodzaju lakieru, którym można ją wtórnie lakierować.

3.2.3. okleina przeciwpoprężna (PP) - okleina jednobarwna, surowa, wytworzona z gorszych gatunków papieru, przeznaczona do naklejania na niewidoczne powierzchnie elementów mebli. Przeciwdziała ona pączeniu się gotowych oklejonych elementów mebli.

3.2.4. okleina sztywna (T) - okleina produkowana w formie arkuszy, sztywna, krucha i łamliwa, najczęściej z papierów o gramaturze 120 g/m^2 i żywicy niemodyfikowanej środkami uplastyczniającymi.

3.2.5. okleina uelastyczniona (giętka, EI) - okleina wyprodukowana w formie wstęgi zwijanej w zwoje, najczęściej z papierów o gramaturze 100 g/m^2 i poniżej oraz z żywicy impregncyjnej zawierającej środek uplastyczniający, mająca elastyczność (giętkość) około 8 mm średnicy sworzni.

3.2.6. okleina superelastyczna (Set) - okleina o elastyczności poniżej 8 mm, najczęściej $3 \pm 4 \text{ mm}$ średnicy sworzni.

3.2.7. okleina gruba (G) - okleina o grubości powyżej 0,20 mm, wytworzona z papierów o gramaturze 120 g/m^2 .

3.2.8. okleina pośrednia (Śr) - okleina o grubości $0,15 \pm 0,20 \text{ mm}$, wytworzona z papierów o gramaturze 100 g/m^2 .

3.2.9. okleina cienka (C) - okleina o grubości $0,10 \pm 0,15 \text{ mm}$, wytworzona z papierów o gramaturze 80 g/m^2 .

3.2.10. mikrookleina (mikro) - okleina o grubości poniżej 0,10 mm, wytworzona z papierów o gramaturze $40 \pm 80 \text{ g/m}^2$. Okleina ta nadaje się tylko do naklejania na elementy meblowe o bardzo gładkiej i wyrównanej powierzchni.

3.2.11. okleina surowa (nielakierowana, N) - sztywna lub uelastyczniona okleina dekoracyjna, bez powłoki lakierowej na powierzchni, wymagająca wykończenia lakierami transparentnymi po naklejeniu na element meblowy. W szczególnych przypadkach, w zastosowaniu do oklejania elementów meblowych przeznaczonych na miejsca niewidoczne lub nie narażone na zabrudzenie, okleina ta nie wymaga dodatkowego wykańczania lakierami.

3.2.12. okleina lakierowana bez moletu (gładka, F) - okleina z gładką powłoką lakierową na powierzchni dekoracyjnej, naniesioną bezpośrednio w procesie wytwarzania okleiny.

3.2.13. okleina lakierowana moletowana (Fm) - uelastyczniona okleina z gotowym wykończeniem lakierowym i wytłoczonymi porami imitującymi pory drewna.

3.3. Określenia wad okleiny na nośniku papierowym

3.3.1. plamy żywiczne - widoczne wyraźnie gołym okiem duże skupienia żywicy impregncyjnej występujące na całej powierzchni surowej okleiny w postaci błyszczących punktów, plam i smug.

3.3.2. wgniecenia fałdowe - pośladowana na "zakładki" powierzchni sztucznej okleiny.

3.3.3. uszkodzenia mechaniczne - złamania, pęknięcia i ubytki sztucznej okleiny,

3.3.4. zanieczyszczenia - trwałe zabrudzenia na powierzchni okleiny w postaci punktów, plam lub smug.

3.3.5. deformacja nadruku - uszkodzenie, przesunięcie, zniekształcenie lub miejscowy brak wzoru rysunku na powierzchni okleiny.

3.3.6. odchylenia kolorystyczne - odchylenia od ustalonych umownie wzorów barw i ich odcieni.

3.3.7. pęcherze na powłoce lakierowej - zgrubienie powłoki zawierające powietrze lub parę wodną.

3.3.8. kraterki - drobne, punktowe wsiąknięcia lakieru w okleinę spowodowane złą jakością nośnika papierowego.

3.3.9. pofalowania - nierówna grubość warstwy lakierowej, widoczna gołym okiem.

3.3.10. matowe plamy na powłoce lakierowej - miejsca nie polakierowane, wskazujące na wsiąknięcie lakieru w surową okleinę lub jego rozpełznięcie się spowodowane nadmierną porowatością okleiny i nierównomiernym jej wysyceniem żywicą lub spowodowane tłustymi plamami na surowej okleinie.

3.3.11. rysa - mechaniczne uszkodzenie powłoki lakierowej.

3.3.12. hydrofilność okleiny - wysoka chłonność wilgoci objawiająca się nadmierną fleksyjnością okleiny.

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę - Instytut Technologii Drewna, Poznań.

2. Autorzy projektu normy - doc. dr Edmund Urbanik i mgr Zofia Adamczak - Instytut Technologii Drewna, Poznań.

3 **BN-83/7338-04/01 Sztuczna okleina na nośniku papierowym. Podział, nazwy i określenia**
0961

zmiana 1
85.06.14

1. W punkcie 1.1. **Kryteria podziału** dopisuje się: sposobu oklejania.

2. W punkcie 1.2. **Podział okleiny na nośniku papierowym** (tablicę) uzupełnia się następująco:

Sposób oklejania	przeznaczona do oklejania na zimno (w prasach walcowych)	Z
	przeznaczona do oklejania na gorąco (w prasach półkowych)	H

3. W punkcie 3.2.5, okleina uelastyczniona (giętka, EI), zamiast: mająca elastyczność (giętkość) około 8 mm średnicy sworznia, powinno być: mająca elastyczność (giętkość)około 12 mm średnicy sworznia.

4. Dopisuje się punkty:

3.3.13. Plamy — miejsca na płaszczyźnie wyróżniające się barwą,

3.3.14. Zacieki — nieregularne zgrubienia powłoki lakierowej.

(Biuletyn PKNMIJ nr 10/85 poz. 92)